

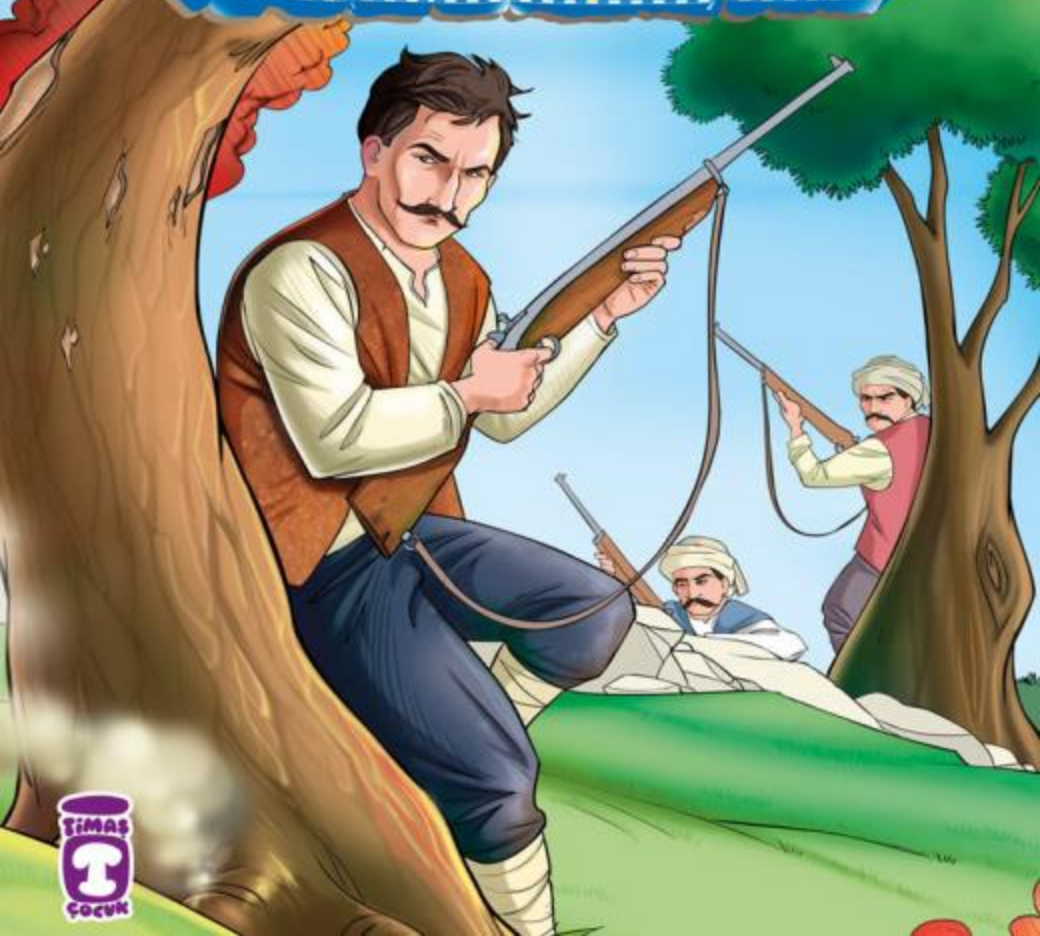
12

KURTULUŞUN KAHRAMANLARI

~SÖKE~

CAFER EFE

İsmail Bilgin

CAFER EFE

-SÖKE-

İSMAİL BİLGİN

I. Bölüm

SÖKE'DE ZULÜM

Cafer Efe, Türkiye'ye gelmeden önce Girit'in Kandiye şehrine bağlı Kolena köyünde yaşıyordu. Orada Rumlar kendilerine her türlü baskıyı yapıyorlardı. Cafer Efe artık bu baskıya dayanamamış, bir gün Cuma namazına giderken kendisine engel olmak isteyen Acaritsis'i öldürmüştü. Bunun üzerine hapse atılmıştı. Bir süre hapiste yattıktan sonra bazı Türklerle beraber Türkiye'ye göç edilmesine izin verilmiş ve Türkiye'ye gönderilmişti. O yıllarda Cafer Efe, önce Erdek'e oradan İzmir'e gitmiş, bir süre bu koca şehirde yaşamış. Sonra da Söke'ye yerleşmişti. Ancak Cafer Efe Girit'teki günlerini unutamamıştı. Çocukluğu ve gençliği orada geçmişti. Bir

zamanlar Türklere ait bir adaydı Girit. Şimdi ise Yunanlara kalmıştı. Hem de bir oldu bittiyle. Cafer Efe bu durumu kabullenemiyordu. Hele Rumların artan zulümlerini duydukça öfkelenmeden edemiyordu. İşte bu yüzden sık sık başını alıp Söke'deki Moralı Dağı'na çıkıyordu. Oradan Söke ovasına bakıyordu. Eski günleri düşünüyor ve üzülüyordu.

Aylar, yıllar sonra Rumlar nasıl Girit'te zulüm yapmışlarsa şimdi de Söke'de aynı baskıları, zulümleri yapıyorlardı. Kurdukları çeteler ile Türk köylerine saldırıp mallarını

yağmıyorlardı. Osmanlı ordusunun silah bırakmasıyla da iyice cesaretlenmişlerdi. Hele yakın bir zamanda Yunan ordusunun İzmir'e çıkacağı haberini alınca çok sevinmişlerdi.

Söke'deki Rumlar sanayi ve ticarete hâkimlerdi. Çetelerin Türklere yaptıkları tehditlerden bıkan ahalinin mallarını ucuza almak için bu baskılardan yararlanıyorlardı. Baskılardan yılan, korkan Türkler mallarını Rum tüccarlara ucuza satmak zorunda kalıyordu. Rumlar Söke'yi tamamen ele geçirmek düşüncesindeydiler. Söke'nin ticaretini, Türklerin evlerini, bağlarını, bahçelerini ve tarlalarını da ele geçirmek, orayı bir Rum şehri hâline getirmek istiyorlardı. Bu yüzden de Söke'deki Rum tüccarlar çetelere yardım ediyorlardı. Onlara para ve altın veriyorlardı. Çeteciler bu paralarla silah alıyor, Girit'ten pek çok eşkıya bulup Söke'ye getiriyorlardı. Burasını Türklerden alıp kendileri hâkim olmayı istiyordu. Hele Yunan ordusu da gelince birlikte pek çok yer işgal edilecekti. Türklerin bütün mallarını alacaklardı. Zengin olacaklardı.

Cafer Efe Söke'de olup bitenleri düşünüp kendi kendine hayıflanıyordu:

— Biz zulümden kurtulmak için Girit'te bağlarımızı, zeytinliklerimizi bıraktık; hayvanlarımızı ucuz pahalı demeden sattık, buraya sırf huzur bulmak için geldik. Ama ne oldu? Balkan Harbi çıktı. Orada savaştıktan sonra bu sefer de Cihan Harbi'ne girdik. Toplam on sene askerlik yaptım. Ama şimdi ordu silah bıraktı. Düşmanlar da fırsat bu fırsattır diyerek ortaya çıktılar... İşte Rumlar... Sık sık adalara gidip geliyor, silah getiriyorlar. Çeteciler de cabası... Madem bizler bunları yaşayacaktık neden Girit'i terk ettik? Bu böyle gitmemeli. Bir şeyler yapmalıyız... Yoksa gün gelecek Söke'den de gitmek zorunda kalacağız.

Bunu düşününce Cafer Efe ayağa kalktı, bağırdı:

— Hayır, bir yere gitmeyeceğiz! Bu kez zulme boyun eğmeyeceğiz. Elimizden ne geliyorsa yapacağız. Son nefesimizi Söke'de vereceğiz!

Cafer Efe, ulu bir çamın gölgesinde akşama dek bir başına oturdu. Sonra Söke'ye indi. Rum mahallesinden geçerken nefret dolu bakışlarla karşılaştı. Kahvehanenin önünden geçerken kendisine laf atanlar oldu:

— Türkler pek sessiz bugünlerde...

— Neden acaba?

— Korkuyorlar tabii...

— Anadolu'dan gidecekler ya onun için.

— Girit'ten sonra onları Söke'den de atacacağız.

— Caferaki işin zordur. Haberin olsun.

— Giritli Cafer derlerdi sana. Şimdi Sökeli mi oldun?

— Yakında buradan da gidecek. Değil mi Caferaki?

— Elbette cevap veremezsin. Korkarsın...

Cafer Efe bu sözlere karşılık vermemek için kendini zor tuttu. İçinden, "Şimdi kamamı çıkarıp girsem şu kahvehaneye, Rumların başına yıksam orayı... Ama ettiklerini bulacaklar elbet... Allah'ım sen sabır ver bana." dedi

